

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21
பரலோகத்தில் ஆராதனை எதற்கு?
வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4:8-11

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4:1-11, இவைகளுக்குப்பின்பு, இதோ, பரலோகத்தில் திறக்கப்பட்டிருந்த ஒரு வாசலைக் கண்டேன். முன்னே எக்காளசத்தம்போல என்னுடனே பேச நான் கேட்டிருந்த சத்தமானது: இங்கே ஏறிவா, இவைகளுக்குப் பின்பு சம்பவிக்கவேண்டியவைகளை உனக்குக் காண்பிப்பேன் என்று விளம்பினது. 2. உடனே ஆவிக்குள்ளானேன்; அப்பொழுது, இதோ, வானத்தில் ஒரு சிங்காசனம் வைக்கப்பட்டிருந்தது, அந்தச் சிங்காசனத்தின் மேல் ஒருவர் வீற்றிருந்தார். 3. வீற்றிருந்தவர், பார்வைக்கு வச்சிரக் கல்லுக்கும் பதுமராகத்துக்கும் ஒப்பாயிருந்தார்; அந்தச் சிங்காசனத்தைச்சுற்றி ஒரு வானவில்லிருந்தது; அது பார்வைக்கு மரகதம்போல தோன்றிற்று. 4. அந்தச் சிங்காசனத்தைச் சூழ இருபத்துநான்கு சிங்காசனங் களிருந்தன; இருபத்துநான்கு மூப்பர்கள் வெண்வஸ்திரந் தரித்து, தங்கள் சிரசுகளில் பொன்முடி சூடி, அந்தச் சிங்காசனங்களின்மேல் உட்கார்ந்திருக்கக்கண்டேன். 5. அந்தச் சிங்காசனத்திலிருந்து மின்னல்களும் இடிமுழக்கங்களும் சத்தங்களும் புறப்பட்டன; தேவனுடைய ஏழு ஆவிகளாகிய ஏழு அக்கினி தீபங்கள் சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக எரிந்துகொண்டிருந்தன. 6. அந்தச் சிங்காசனத்திற்கு முன்பாகப் பளிங்குக்கொப்பான கண்ணாடிக்கடலிருந்தது; அந்தச் சிங்காசனத்தின் மத்தியிலும் அந்தச் சிங்காசனத்தைச் சுற்றிலும் நான்கு ஜீவன்களிிருந்தன, அவைகள் முன்புறத்திலும் பின்புறத்திலும் கண்களால் நிறைந்திருந்தன. 7. முதலாம் ஜீவன் சிங்கத்திற்கொப்பாகவும், இரண்டாம் ஜீவன் காளைக்கொப்பாகவும், மூன்றாம் ஜீவன் மனுஷமுகம்போன்ற முகமுள்ளதாகவும், நான்காம் ஜீவன் பறக்கிற கழுக்கு ஒப்பாகவுமிருந்தன. 8. அந்த நான்கு ஜீவன்களிலும் ஒவ்வொன்று அவ்வாறு சிறகுகளுள்ளவைகளும், சுற்றிலும் உள்ளேயும் கண்களால் நிறைந்தவைகளுமாயிருந்தன. அவைகள்: இருந்தவரும் இருக்கிறவரும் வருகிறவருமாகிய சர்வவல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் என்று இரவும் பகலும் ஓய்வில்லாமல் சொல்லிக்கொண்டிருந்தன. 9. மேலும், சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்து, சதாகாலங்களிலும் உயிரோடிருக்கிறவருக்கு அந்த ஜீவன்கள், மகிமையையும் கனத்தையும் ஸ்தோத்திரத்தையும் செலுத்தும்போது, 10. இருபத்துநான்கு மூப்பர்களும் சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிறவருக்கு முன்பாக வணக்கமாய் விழுந்து, சதாகாலங்களிலும் உயிரோடிருக்கிற வரைத் தொழுதுகொண்டு, தங்கள் கிரீடங்களைச் சிங்காசனத்திற்குமுன்பாக வைத்து: 11. கர்த்தாவே, தேவரீர், மகிமையையும் கனத்தையும் வல்லமையையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறதற்குப் பாத்திரராயிருக்கிரீர், நீரே சகலத்தையும் சிருஷ்டித்தீர், உம்முடைய சித்தத்தினாலே அவைகள் உண்டாயிருக்கிறவைகளும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவை களுமாயிருக்கிறது என்றார்கள்.

இது இரண்டாவது தரிசனம்.

முதலாவது தரிசனம், அதிகாரம் 1ல் உள்ள கிறிஸ்துவின் தரிசனம்.

அதிகாரங்கள் 2 மற்றும் 3 இல் சபைகளுக்கு கடிதங்கள்.

அதிகாரம் 4ல், காட்சி மாறுகிறது.

நாம் பூமியிலிருந்து பரலோகத்திற்கும் தேவனுடைய சிங்காசனத்திற்கும் செல்கிறோம்.

அதிகாரம் 4 மற்றும் 5 இல் உள்ள மையக் கருத்து பரலோகத்தில் ஆராதனை.

ஆராதனையின் சாராம்சத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இது பரலோக ஆராதனையைப் பற்றியது, இது தேவனுடைய சிங்காசனத்தைச் சுற்றி பூரணமான ஆராதனை ஆகும்.

இப்போது நாம் ஆராதனையைப் பற்றி பேசும்போது அது கிறிஸ்தவர்களுக்கு மிகவும் பரிச்சயமானது.

ஆராதனையின் சாராம்சத்தை நாம் எப்போதும் புரிந்துகொள்வதில்லை.

பரலோகத்தில் ஆராதனை வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4:8 இலிருந்து - 5:14 வரை செல்கிறது.

யோவான் 4 மற்றும் 5 அதிகாரங்களில் காணும் தரிசனம் உண்மையில் தேவன் தம் கோபத்தின் சக்கரங்களைச் சுழற்றத் தொடங்கும் தரிசனமாகும்.

அதிகாரம் 4 இல் பரலோகத்தில் உள்ள ஆராதனையின் நம்பமுடியாத பார்வை மற்றும் தேவனை ஆராதிக்கும் அவருடைய படைப்புகளின் ஆராதனை.

அதிகாரம் 5 இல், மீட்கப்பட்டவர்களின் ஆராதனை.

6 முதல் 19 வரையிலான அதிகாரங்கள் வரை தேவன் தனது நியாயத்தீர்ப்பை கட்டவிழ்த்து விடுவதால் செய்யப்படும் ஆராதனை.

பரலோகத்தின் சேனைகள், தேவதூதர்கள் மற்றும் மகிமைப்படுத்தப்பட்ட பரிசுத்தவான்கள், வரவிருக்கும் நியாயத்தீர்ப்புக்காக தேவனை ஆராதிக்கிறார்கள். அது பொதுவாக ஆராதனையின் வெளிப்பாடாகக் கொண்டுவரப்பட்ட ஒன்றல்ல.

அவருடைய நியாயத்தீர்ப்புக்காகவும், அவருடைய கோபத்திற்காகவும், அவருடைய சீற்றத்திற்காகவும், அவரை நிராகரிப்பவர்கள் மீதான பழிவாங்கலுக்காகவும் தேவனை ஆராதிக்க வேண்டும் என்று கற்பனை செய்வது கூட சராசரி சுவிசேஷ சபைக்கு மிகவும் அரிதான சந்தர்ப்பமாக இருக்கும்.

ஆனால் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் அதைப் பற்றியது. அதிகாரங்கள் 6 முதல் 19 வரை நியாயத்தீர்ப்பு. அதற்கு முன்னுரையாக, அதிகாரம் 4 மற்றும் 5ல் நியாயத்தீர்ப்புக்குத் தயாராகும் தேவனின் சிங்காசனம்.

ஆராதனை:

இரவும் பகலும் அவர்கள் சொல்வதை நிறுத்துவதில்லை, எல்லா நேரங்களிலும் இதுதான் அவர்களின் வேலை, இதுவே தேவதூதர்களின் ஆராதனை.

இது தேவதூதர்களின் ஆராதனை.

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து பூமிக்கு முதல் முறையாக, வந்தபோது அவர் குழந்தையாக வந்தார். மனிதனாக வந்து மனிதனாக வாழ்ந்தார். அவர் நீதியான வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கு மட்டுமல்ல, தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு மாற்றாக சிலுவையில் மரிக்கவும் வந்தார்.

பாவினை இரட்சிக்க வந்தார்.

அதனால்தான் அவருக்கு இயேசு என்று பெயர்.

அவரை இயேசு என்று அழைக்கவும், அவர் தனது மக்களை அவர்களின் பாவங்களிலிருந்து காப்பாற்றுவார்.

அவர் பாவிகளை இரட்சிக்கவும், வாழவும், மரிக்கவும், இரட்சிப்புக்காக மீண்டும் உயிர்த்தெழுப்பவும் வந்தார். அதுவே சக்திவாய்ந்த செய்தி, ஒரே நம்பிக்கை மற்றும் பாவிகளுக்கான ஒரே மாற்றும் செய்தி, நற்செய்தி, சுவிசேஷம் என்று அழைக்கிறோம்.

இயேசு பாவிகளுக்கு இரட்சிப்பை வழங்க வந்தார்.

லூக்கா 2:13-14, அந்தக்ஷணமே பரமசேனையின் திரள் அந்தத் தூதனுடனே தோன்றி: 14. உன்னதத்திலிருக்கிற தேவனுக்கு மகிமையும், பூமியிலே சமாதானமும், மனுஷர்மேல் பிரியமும் உண்டாவதாக என்று சொல்லி, தேவனைத் துதித்தார்கள்.

கிறிஸ்துவின் முதல் வருகையில் தேவதூதர்கள் தங்கள் துதியையும் ஆராதனையையும் அளித்தனர். முதல் வருகையில் தேவனைப் போற்றிக் கொண்டிருந்த சில பரிசுத்தவான்களும் இருந்தனர். கிறிஸ்துவின் பிறப்பின் சம்பவங்களிலிருந்து நாம் அவர்களை அடையாளம் காண்போம்.

அன்னாள், சிமியோன், மரியாள் மற்றும் கிறிஸ்துவின் வருகையின் அற்புதத்தைப் பற்றிய அவர்களின் சாட்சியங்கள் பரிசுத்தவான்களின் சாட்சியமாகும். தேவனுடைய குமாரன் முதன்முறையாக வரும்போது அவருடைய வருகையைப் பாராட்டிய பரிசுத்தவான்களும் தேவதூதர்களும் நம்மிடம் உள்ளனர்.

அடுத்த முறை அவர் வரும்போது, நாம் இருக்கும் வெளிப்படுத்தல் 4ல் இடத்திலேயே சரியாக இருக்கும்.

அதை எதிர்பார்த்து தேவதூதர்கள், மீண்டும் ஆராதிக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் மட்டும் ஆராதிக்கவில்லை.

வசனம் 10, இருபத்துநான்கு மூப்பர்களும் சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிறவருக்கு முன்பாக வணக்கமாய் விழுந்து, சதாகாலங்களிலும் உயிரோடிருக்கிற வரைத் தொழுது கொண்டு, தங்கள் கிரீடங்களைச் சிங்காசனத்திற்குமுன்பாக வைத்து:

அவர் முதன்முதலாக வரும்போது தேவதூதர்கள் மற்றும் பரிசுத்தவான்கள் ஆராதனை செய்கிறார்கள்.

இரண்டாவது முறையும் அதே விஷயம் இருந்தது.

- முதல் வழிபாடு பரலோகத்தில் உள்ள தேவதூதர்கள், பூமியில் உள்ள பரிசுத்தவான்கள்.
- அடுத்த முறை பரலோகத்தில் பரிசுத்தவான்கள் மற்றும் தேவதூதர்கள் இருவரும் இருப்பார்கள்.

அவர்கள் தேவனை அவருடைய நியாயத்தீர்ப்புக்காக ஆராதிக்கிறார்கள்.

அவருடைய கோபத்தின் வெளிப்பாட்டிற்காக அவர்கள் ஆராதிக்கிறார்கள்.

பழிவாங்குவதற்காக அவரை ஆராதிக்கிறார்கள்.

மரியாள் கூட, தனது தேவனைப் புகழ்ந்து பாடும் போது, பெருமையுள்ளவர்களை அழிக்கவும், உலக ஆட்சியாளர்களை வீழ்த்தவும் தேவன் வருகிறார் என்பதை ஒப்புக்கொண்டார்.

பாவத்திற்கான பலியாக அவர் முதன்முறையாக வந்தார் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளாத வரையில், உலகில் கிறிஸ்துவின் நோக்கத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியாது.

இயேசு இரண்டாவது முறையாக நீதிபதியாக வருகிறார்.

நியாயத்தீர்ப்பு அதிகாரம் 6 முதல் 19 வரை கட்டவிழ்த்து விடப்படுகிறது, அது கிறிஸ்துவின் வருகையை முன்வைக்கிறது.

பரலோகத்தில் அவருடைய சிங்காசனத்தில் தேவனுக்குக் கொண்டுவரப்படும் ஆராதனை இங்கே காணப்படுகிறது. நான்கு உயிரினங்கள். ஆராதனையைத் தொடங்குகிறார்கள்.

வசனம் 8, அந்த நான்கு ஜீவன்களிலும் ஒவ்வொன்று அவ்வாறு சிறகுகளுள்ளவைகளும், சுற்றிலும் உள்ளேயும் கண்களால் நிறைந்தவைகளுமாயிருந்தன. அவைகள்: இருந்தவரும் இருக்கிறவரும் வருகிறவருமாகிய சர்வவல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் என்று

சிங்காசனத்தில் தேவனை மையமாகக் கொண்ட பரலோக ஆராதனை.

இந்த காட்சியில், தேவனின் நியாயத்தீர்ப்பு கட்டவிழ்த்துவிடப் போகிறது.

இந்த பழிவாங்கலில், இந்த கோபத்தில் தேவதூதர்கள் மிகவும் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 6:1, ஆட்டுக்குட்டியானவர் முத்திரைகளில் ஒன்றை உடைக்கக்கண்டேன். அப்பொழுது நான்கு ஜீவன்களில் ஒன்று என்னை நோக்கி: நீ வந்து பார் என்று இடிமுழக்கம்போன்ற சத்தமாய்ச் சொல்லக்கேட்டேன்.

அது நியாயத்தீர்ப்பின் ஏழு முத்திரைகளை கட்டவிழ்த்துவிடுகிறது, மேலும் அது ஒரு தேவதூதன் மூலம் அந்த அறிவிப்பால் திறக்கப்பட்டது.

ஏழு முத்திரைகள் திறக்கப்பட்ட பிறகு, ஏழு எக்காள நியாயத்தீர்ப்புகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 8:6-8, இரவும் பகலும் ஓய்வில்லாமல் சொல்லிக் கொண்டிருந்தன. அப்பொழுது, ஏழு எக்காளங்களையுடைய ஏழு தூதர்கள் எக்காளம் ஊதுகிறதற்குத் தங்களை ஆயத்தப்படுத்தினார்கள். 7. முதலாம் தூதன் எக்காளம் ஊதினான்; அப்பொழுது இரத்தங்கலந்த கல்மழையும் அக்கினியும் உண்டாகி, பூமியிலே கொட்டப்பட்டது; அதினால் மரங்களில் மூன்றிலொருபங்கு வெந்துபோயிற்று, பசும்புல்லெல்லாம் எரிந்துபோயிற்று. 8. இரண்டாம் தூதன் எக்காளம் ஊதினான்; அப்பொழுது அக்கினியால் எரிகிற பெரிய மலைபோன்றதொன்று சமுத்திரத்திலே போடப்பட்டது. அதினால் சமுத்திரத்தில் மூன்றிலொருபங்கு இரத்தமாயிற்று.

இந்த ஒவ்வொரு நியாயத்தீர்ப்புகளையும் தேவனிடமிருந்து அறிவிப்பவர்கள் தேவதூதர்கள்.

நியாயத்தீர்ப்புகளின் இறுதித் தொடர் பூமியில் தீர்ப்புக் கலசங்கள் என விவரிக்கப்படுகிறது. இந்த தீர்ப்புகளை உண்மையாக அழைப்பது தேவதூதர்களின் வேலையும் கூட.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 15:1, பின்பு, வானத்திலே பெரிதும் ஆச்சரியமுமான வேறொரு அடையாளமாகிய கடைசியான ஏழு வாதைகளையுடைய ஏழு தூதரைக் கண்டேன், அவைகளால் தேவனுடைய கோபம் முடிகிறது.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 15:7-8, அப்பொழுது அந்த நான்கு ஜீவன்களில் ஒன்று, சதாகாலங்களிலும் உயிரோடிருக்கிற தேவனுடைய கோபாக்கினையால் நிறைந்த பொற்கலசங்கள் ஏழையும் அந்த ஏழு தூதர்களுக்குக் கொடுத்தது. 8. அப்பொழுது, தேவனுடைய மகிமையினாலும் அவருடைய வல்லமையினாலும் உண்டான புகையினாலே தேவாலயம் நிறைந்தது; ஏழு தூதர்களுடைய ஏழு வாதைகளும் முடியும்வரைக்கும் ஒருவரும் தேவாலயத்திற்குள் பிரவேசிக்கக்கூடாதிருந்தது.

"முதல் தேவதூதன்," "இரண்டாம் தேவதூதன்," "மூன்றாம் தேவதூதன்," "நான்காவது," "ஐந்தாவது," "ஆறாவது," மற்றும் "ஏழாவது" தூதனால் கலசங்கள் ஊற்றப்படுகின்றன. இந்த தீர்ப்புகள் அனைத்தும் தேவதூதர்களால் ஓரளவுக்கு நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

தேவதூதர்கள் நியாயத்தீர்ப்பில் பங்கேற்பதைப் பற்றி மத்தேயு 13 மற்றும் 24 இல் நாம் அறிந்தவற்றுடன் இது ஒத்துப்போகிறது.

எனவே, தேவதூதர்கள் , தாங்கள் ஒரு பகுதியாக இருக்கும் நியாயத்தீர்ப்புக்காக தேவனை வணங்குகிறார்கள்.

இது தேவதூதர் சேவையின் ஒரு பகுதியாக இருக்கும். அவர்கள் தேவனைப் புகழ்ந்து, இறுதி நியாயத்தீர்ப்புக்காக தேவனை வணங்குகிறார்கள்.

பரலோகத்தின் அனைத்து உணர்வுள்ள உயிரினங்களும் நியாயத்தீர்ப்பைக் கொண்டாடுகின்றன. தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புக்காக அவர் ஆராதிக்கப்பட வேண்டும்.

தேவனுடைய குணாதிசயத்தின் கூறுகளில் ஒன்று மற்றும் அவரது இயல்புக்கு இசைவானது அவரது நியாயத்தீர்ப்பு ஆகும்.

அவருடைய நியாயத்தீர்ப்புக்காக தேவன் போற்றப்பட வேண்டும்.

கிறிஸ்து அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பிற்காக பாராட்டப்பட வேண்டும்.

பரிசுத்த ஆவியானவர் நியாயத்தீர்ப்பில் அவர் வகிக்கும் பாத்திரத்திற்காக பாராட்டப்பட வேண்டும்.

இது இறுதி நியாயத்தீர்ப்பில் தேவனுடைய மகிமை.

இது நம் வேதாகமத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவனின் வார்த்தைக்கு ஒத்துப்போகிறது.

கபடமற்ற ஜெபங்கள் அல்லது கபடமற்ற துதிகள் என்று அழைக்கப்படுவதை நாம் சங்கீதங்களில் காண்போம். இது தீர்ப்பை உச்சரிப்பதைக் குறிக்கும் சொல்.

இது சங்கீதங்கள் முழுவதும் உள்ளது.

அதற்கான நூற்றுக்கணக்கான குறிப்புகள் உள்ளன.

சங்கீதங்கள் ஜெபங்கள் மற்றும் துதிகள் அடங்கியது.

பழங்கால பரிசுத்தவான்களின் ஜெபங்களின் ஒரு பகுதி, கடவுள் பக்தியற்றவர்களுக்கு நியாயத்தீர்ப்பைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று ஜெபிப்பது.

சங்கீதம் 69:22-28, அவர்களுடைய பந்தி அவர்களுக்குக் கண்ணியும், அவர்களுடைய செல்வம் அவர்களுக்கு வலையுமாயிருக்கக்கடவது. 23. அவர்களுடைய கண்கள் காணாதபடி அந்தகாரப்படக்கடவது; அவர்கள் இடுப்புகளை எப்போதும் தள்ளாடப்பண்ணும். 24. உம்முடைய உக்கிரத்தை அவர்கள்மேல் ஊற்றும்; உம்முடைய கோபாக்கினி அவர்களைத் தொடர்ந்து பிடிப்பதாக. 25. அவர்கள் வாசஸ்தலம் பாழாகக்கடவது; அவர்களுடைய

கூடாரங்களில் குடியில்லாமற்போவதாக. 26. தேவரீர் அடித்தவனை அவர்கள் துன்பப்படுத்தி, நீர் காயப்படுத்தினவர்களை நோகப் பேசுகிறார்களே. 27. அக்கிரமத்தின்மேல் அக்கிரமத்தை அவர்கள்மேல் சுமத்தும், அவர்கள் உமது நீதிக்கு வந்தெட்டாதிருப்பார்களாக. 28. ஜீவபுஸ்தகத்திலிருந்து அவர்கள்பேர் கிறுக்கப்பட்டுப்போவதாக; நீதிமாண்கள் பேரோடே அவர்கள் பேர் எழுதப்படாதிருப்பதாக.

அற்புதமான ஜெபம். ஆனால் ஏவப்பட்ட சங்கீதக்காரன் அதைத்தான் ஜெபித்தார். தேவபக்தியற்றவர்கள் மீது நியாயத்தீர்ப்பு வரவும், இந்த உலக வாழ்க்கையாலேயே அது தொடங்கவும், பிறகு தீர்ப்பு வரவும் அவர் ஜெபித்தார்.

சங்கீதம் 109:8-13, அவன் நாட்கள் கொஞ்சமாகக்கடவது; அவன் உத்தியோகத்தை வேறொருவன் பெறக்கடவன். 9. அவன் பிள்ளைகள் திக்கற்றவர்களும், அவன் மனைவி விதவையுமாகக்கடவர்கள். 10. அவன் பிள்ளைகள் அலைந்து திரிந்து பிச்சையெடுத்து, தங்கள் பாழான வீடுகளிலிருந்து இரந்துண்ணக்கடவர்கள். 11. கடன் கொடுத்தவன் அவனுக்கு உள்ளதெல்லாவற்றையும் அபகரித்துக்கொள்வானாக; அவன் பிரயாசத்தின் பலனை அந்நியர் பறித்துக்கொள்ளக்கடவர்கள். 12. அவனுக்கு ஒருவரும் இரக்கங் காண்பியாமலும், அவனுடைய திக்கற்ற பிள்ளைகளுக்குத் தயவுசெய்யாமலும் போவார்களாக. 13. அவன் சந்ததியார் நிர்மூலமாகக்கடவர்கள்; இரண்டாந்தலைமுறையில் அவர்கள் பேர் அற்றுப்போவதாக.

இது ஒரு தீவிரமான ஜெபம். துன்மார்க்கருக்கு எதிராக நீங்கள் எப்போதாவது ஜெபித்திருக்கிறீர்களா என்று எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

சங்கீதம் 5:10, தேவனே, அவர்களைக் குற்றவாளிகளாகத் தீரும்; அவர்கள் தங்கள் ஆலோசனைகளாலேயே விழும்படிசெய்யும்; அவர்கள் துரோகங்களினுடைய திரட்சியினிமித்தம் அவர்களைத் தள்ளிவிடும்; உமக்கு விரோதமாய்க் கலகம்பண்ணினார்களே.

சங்கீதம் 35:4-8, என் பிராணனை வாங்கத்தேடுகிறவர்கள் வெட்கப்பட்டுக் கலங்குவார்களாக; எனக்குத் தீங்குசெய்ய நினைக்கிறவர்கள் நாணமடைவார்களாக. 5. அவர்கள் காற்றுமுகத்தில் பறக்கும் பதரைப்போலாவார் களாக; கர்த்தருடைய தூதன் அவர்களைத் துரத்துவானாக. 6. அவர்களுடைய வழி இருளும் சறுக்கலுமாயிருப்ப தாக; கர்த்தருடைய தூதன் அவர்களைப் பின்தொடருவானாக. 7. முகாந்தரமில்லாமல் எனக்காகத் தங்கள் வலையைக் குழியில் ஒளித்துவைத்தார்கள்; முகாந்தரமில்லாமல் என் ஆத்துமாவுக்குப் படுகுழி வெட்டினார்கள். 8. அவன் நினையாத அழிவு அவனுக்கு வரவும், அவன் மறைவாய் வைத்த வலை அவனையே பிடிக்கவுங்கடவது; அவனே அந்தக் குழியில் விழுந்து அழிவானாக.

சங்கீதம் 40:14-17, என் பிராணனை அழிக்கத் தேடுகிறவர்கள் ஏகமாய் வெட்கி நாணி, எனக்குத் தீங்குசெய்ய விரும்புகிறவர்கள் பின்னிட்டு இலச்சையடைவார்களாக. 15. என்பேரில் ஆ ஆ! ஆ ஆ! என்று சொல்லுகிறவர்கள், தங்கள் வெட்கத்தின் பலனையடைந்து கைவிடப்படுவார்களாக. 16. உம்மைத் தேடுகிற அனைவரும் உமக்குள் மகிழ்ந்து சந்தோஷப்படுவார்களாக; உம்முடைய இரட்சிப்பை விரும்புகிறவர்கள் கர்த்தருக்கு மகிமை உண்டாவதாக என்று எப்பொழுதும் சொல்வார்களாக. 17. நான் சிறுமையும் எளிமையுமானவன், கர்த்தரோ என்மேல் நினைவாயிருக்கி றார்; தேவரீர் என் துணையும் என்னை விடுவிக்கிறவருமாயிருக்கிறீர்; என் தேவனே, தாமதியாதேயும்.

சங்கீதக்காரன் பாபிலோனைப் பற்றி பேசுகிறார், மேலும் அவர்கள் நிலத்தையும் எருசலேம் நகரத்தையும் அழித்தபோது இஸ்ரேலுக்கு எதிராக அவர்கள் செய்த பயங்கரமான

அட்டோழியங்களுக்கு, பாபிலோனுக்கு பிரதிபலன் செய்ய தேவனை அழைக்கிறார். இது திருப்பிச் செலுத்தும் நேரம் போன்றது.

சங்கீதம் 137:8-9, பாபிலோன் குமாரத்தியே, பாழாய்ப்போகிறவளே, நீ எங்களுக்குச் செய்தபடி உனக்குப் பதில் செய்கிறவன் பாக்கியவான். 9. உன் குழந்தைகளைப் பிடித்து, கல்லின்மேல் மோதியடிக்கிறவன் பாக்கியவான்.

தேவன் பழிவாங்கும் தேவன்.

இது தனிப்பட்ட பழிவாங்கலுக்கு அழைப்பு விடாது.

யாராவது நம்மை புண்படுத்தினால், அவர்களுக்காக ஜெபிக்க வேண்டும். நாம் அவர்களை மன்னிக்க வேண்டும்.

ரோமர் 12:19, பிரியமானவர்களே, பழிவாங்குதல் எனக்குரியது, நானே பதிற்செய்வேன், என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் என்று எழுதியிருக்கிறபடியால், நீங்கள் பழிவாங்காமல், கோபாக்கினைக்கு இடங்கொடுங்கள்.

ஆனால் அந்த பழிவாங்கலுக்காக தேவனைத் துதிப்பதும் அதன் யதார்த்தத்தை மக்களுக்கு எச்சரித்து உணர்த்துவதும் நமது பொறுப்பு.

மத்தேயு 23ல், நம் ஆண்டவர் இஸ்ரவேலின் தலைவர்களிடம் பேசியபோது, அவர்களுக்கு சாபத்திற்குப் பின் சாபங்களைக் கொடுத்தார்.

1 கொரிந்தியர் 16:22, ஒருவன் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் அன்புகூராமற்போனால், அவன் சபிக்கப்பட்டவனாயிருக்கக்கடவன், கர்த்தர் வருகிறார்.

கலாத்தியர் 1:8-9, நாங்கள் உங்களுக்குப் பிரசங்கித்த சுவிசேஷத்தையல்லாமல், நாங்களாவது, வானத்திலிருந்து வருகிற ஒரு தூதனாவது, வேறொரு சுவிசேஷத்தை உங்களுக்குப் பிரசங்கித்தால், அவன் சபிக்கப்பட்ட வனாயிருக்கக்கடவன். 9. முன் சொன்னதுபோல மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்; நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்ட சுவிசேஷத்தை யல்லாமல் வேறொரு சுவிசேஷத்தை ஒருவன் உங்களுக்குப் பிரசங்கித்தால் அவன் சபிக்கப்பட்டவனாயிருக்கக்கடவன்.

இந்த பகுதியில் பரிசுத்தவான்கள் ஜெபம் செய்கிறார்கள்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 6:10, அவர்கள்: பரிசுத்தமும் சத்தியமுமுள்ள ஆண்டவரே, தேவரீர் பூமியின்மேல் குடியிருக்கிறவர் களிடத்தில் எங்கள் இரத்தத்தைக்குறித்து எதுவரைக்கும் நியாயத்தீர்ப்புச்செய்யாமலும் பழிவாங்காமலும் இருப்பீர் என்று மகா சத்தமிட்டுக் கூப்பிட்டார்கள்.

இன்னல்களின் போது தியாகிகளாகியவர்களின் ஜெபங்கள் இவை. அவர்கள் தங்கள் உயிரைப் பறித்தவர்களுக்குப் பழிவாங்க தெய்வீகப் பழிவாங்கல் வேண்டி நிற்கிறார்கள்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 18:4-8, பின்பு, வேறொரு சத்தம் வானத்திலிருந்து உண்டாகக் கேட்டேன். அது: என் ஜனங்களே, நீங்கள் அவருடைய பாவங்களுக்கு உடன்படாமலும், அவளுக்கு நேரிடும் வாதைகளில் அகப்படாமலும் இருக்கும்படிக்கு அவளைவிட்டு வெளியே வாருங்கள். 5. அவருடைய பாவம் வானபரியந்தம் எட்டினது, அவருடைய அநியாயங்களை தேவன் நினைவுகூர்ந்தார். 6. அவள் உங்களுக்குப் பலனளித்ததுபோல நீங்களும் அவளுக்குப்

பலனளியுங்கள்; அவருடைய கிரியைகளுக்குத்தக்கதாக அவளுக்கு இரட்டிப்பாகக் கொடுத்துத் தீருங்கள்; அவள் உங்களுக்குக் கலந்துகொடுத்த பாத்திரத்திலே இரட்டிப்பாக அவளுக்குக் கலந்துகொடுங்கள். 7. அவள் தன்னை மகிமைப்படுத்தி, செல்வச்செருக்காய் வாழ்ந்ததெவ்வளவோ அவ்வளவாய் வாதையையும் துக்கத்தையும் அவளுக்குக் கொடுங்கள். நான் ராஜஸ்திரீயாய் வீற்றிருக்கிறேன்; நான் கைம்பெண்ணல்ல, நான் துக்கத்தைக் காண்பதில்லையென்று அவள் தன் இருதயத்திலே எண்ணினாள். 8. ஆகையால் அவளுக்கு வரும் வாதைகளாகிய சாவுமும் துக்கமும் பஞ்சமும் ஒரே நாளிலே வரும்; அவள் அக்கினியினாலே சுட்டெரிக்கப்படுவாள்; அவளுக்கு நியாயத்தீர்ப்புக் கொடுக்கும் தேவனாகிய கர்த்தர் வல்லமையுள்ளவர்.

மீண்டும், அவருடைய தீர்ப்புக்காக தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்துகிறார்கள்.

நாம் நியாயத்தீர்ப்பைப் புரிந்துகொள்ளும்போதுதான், சபிக்கப்பட்டதையும், நம்மீது சாபம் உச்சரிக்கப்படுவதையும் புரிந்துகொள்ளும்போதுதான், கலாத்தியர் 3ஆம் அதிகாரத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

கலாத்தியர் 3:10-13, நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைக்காரராகிய யாவரும் சாபத்திற்குட்பட்டிருக்கிறார்கள்; நியாயப்பிரமாண புஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டவைகளையெல்லாம் செய்யத்தக்கதாக அவைகளில் நிலைத்திராதவன் எவனோ அவன் சபிக்கப்பட்டவன் என்று எழுதியிருக்கிறதே. 11. நியாயப்பிரமாணத்தினாலே ஒருவனும் தேவனிடத்தில் நீதிமானாகிறதில்லையென்பது வெளியரங்கமாயிருக்கிறது. ஏனெனில், விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான் என்று எழுதியிருக்கிறதே. 12. நியாயப்பிரமாணமோ விசுவாசத்திற் குரியதல்ல; அவைகளைச் செய்கிற மனுஷனே அவைகளால் பிழைப்பான். 13. மரத்திலே தூக்கப்பட்ட எவனும் சபிக்கப்பட்டவன் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, கிறிஸ்து நமக்காகச் சாபமாகி, நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்திற்கு நம்மை நீங்கலாக்கி மீட்டுக்கொண்டார்.

தேவனுடைய சட்டத்தை மீறிய அனைவரும் சபிக்கப்பட்டவர்கள் என்பதால், மனிதகுலம் எதை எதிர்கொள்கிறது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றால், கிறிஸ்துவின் பலியின் முழு அடிமட்ட யதார்த்தத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள மாட்டோம்.

சாபம் ஒரு பயங்கரமான விஷயம். தேவனால் சபிக்கப்படுவது மிக மோசமான விஷயம். அவருடைய சட்டத்தை மீறும் ஒவ்வொருவரும் தேவனால் சபிக்கப்பட்டவர்கள்.

வேதம் முழுவதும் சாபங்கள் வாக்களிக்கப்பட்டு, அவரை நிராகரிப்பவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதைப் பற்றி யோசிப்பது பயங்கரமானது என்றால், சிலுவையில் கிறிஸ்து நமக்கு ஒரு சாபமாக மாறினார் என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

சபிக்கப்பட்ட மற்றும் அவரை விசுவாசிக்கிற அனைவரின் நியாயத்தீர்ப்பையும் அவர் தாங்கினார்.

தேவனின் நியாயத்தீர்ப்புக்காக, அவரைப் போற்ற வேண்டும் என்பதற்கான இறையியல் உத்தரவு.

தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு அவருடைய வார்த்தையின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. தேவனுடைய தீர்ப்பு வேதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது உண்மை.

அவர் தீர்ப்பளிப்பார் என்று வேதம் திரும்பத் திரும்ப உறுதியளிக்கிறது.

ஆதியாகமத்தில் ஆதாம் மற்றும் ஏவாளின் பாவங்களுக்கு ஒரு தீர்ப்பு இருந்தது.

ஆதியாகமத்தில், தேவன் வெள்ளத்தில் உலக மக்கள் அனைவரையும் மூழ்கடித்தபோது, எட்டு ஆன்மாக்கள் தவிர அனைவரும் அழிந்தனர்.

அவருடைய வார்த்தை முழுவதும், அவர் நியாயத்தீர்ப்பின் வாக்குறுதியை உச்சரித்தார்.

உபாகமம் 28, வாக்குப்பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்குச் செல்லும் இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு முன்பாக தேவன் அதைக் கூறுகிறார், “நீங்கள் எனக்குக் கீழ்ப்படிந்தால், நீங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவீர்கள். நீங்கள் செய்யாவிட்டால், நீங்கள் சபிக்கப்படுவீர்கள்.”

பழைய ஏற்பாட்டில் பெரும்பாலும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட சிலரின் வரலாறும், சபிக்கப்பட்ட பலரின் வரலாறும் உள்ளது.

தேவன் தீர்ப்பளிக்க வேண்டும், ஏனென்றால் அவர் அதைச் செய்வதாக உறுதியளித்தார்.

அவருடைய வார்த்தை அதைக் கோருகிறது.

அவருடைய உடன்படிக்கைகள் அதைக் கோருகின்றன.

உபாகமம் 28ல் அவர் கூறுகிறார், “நான் என் உடன்படிக்கையை மறக்கவில்லை. உன் மீது எனக்கு இரக்கம் உண்டு. ஆனால் உங்களுக்கான பாதுகாப்புக்கான எனது உடன்படிக்கை, உங்களை அழித்து உங்களுக்குத் தீங்கு விளைவிப்பவர்கள் மீதான எனது தீர்ப்பையும் உள்ளடக்கியது.

தேவன் தம்முடைய உடன்படிக்கையின் ஒரு பகுதியாக, அவர்களுடைய எதிரிகளைத் தண்டித்து அழிப்பதன் மூலம் தம் மக்களைப் பாதுகாக்கிறார்.

தேவனின் இயல்பு அவர் நீதியுள்ளவர்.

அவர் நியாயமானவர்.

அவர் பரிசுத்தமானவர்.

நீதியும், பரிசுத்தமும், நியாயமான பரிபூரணமும், பாவம் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறது.

தேவனுடைய வல்லமை.

அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பு அவருடைய வார்த்தையின் அடிப்படையில், அல்லது அவருடைய வாக்குறுதியின் அடிப்படையில், அவருடைய உடன்படிக்கைகள் மற்றும் அவற்றின் நிறைவேற்றம், அவருடைய இயல்பு மற்றும் அவருடைய வல்லமை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.

பாவத்தை முழுமையாகவும், இறுதியாகவும், என்றென்றும் தீர்ப்பளிக்கும் வல்லமை தேவனுக்கு உண்டு.

நியாயத்தீர்ப்பு நாள்வரை அநீதியானவர்களைக் கர்த்தர் தண்டிக்கிறார், 2 பேதுரு 2. நியாயத்தீர்ப்பை எப்படிச் சந்திப்பது என்று கர்த்தருக்குத் தெரியும், அதற்கு எதிராக யாரும் நிற்க முடியாது.

பழைய ஏற்பாடு மற்றும் சங்கீதங்கள் முழுவதும் இரக்கங்கள் நிறைந்தவை. தேவனின் சிங்காசனம் கருணையின் சிங்காசனம் என்பதை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது, ஆனால் அந்த இரக்கம் நிராகரிக்கப்படும்போது, ஒருவருக்கு தெய்வீக தீர்ப்பைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை.

இதை மனதில் கொண்டு சிங்காசனத்திற்கு வருவோம்.

வசனம் 8, அந்த நான்கு ஜீவன்களிலும் ஒவ்வொன்று அவ்வாறு சிறகுகளுள்ளவைகளும், சுற்றிலும் உள்ளேயும் கண்களால் நிறைந்தவைகளுமாயிருந்தன. அவைகள்: இருந்தவரும் இருக்கிறவரும் வருகிறவருமாகிய சர்வவல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் என்று இரவும் பகலும் ஓய்வில்லாமல் சொல்லிக்கொண்டிருந்தன.

ஆராதிக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள்.

இது ஒரு நால்வர் அணி.

நான்கு கேருபீன்கள், நான்கு தேவதூதர்கள்.

ஆனால் அது வசனம் 10 இல் இருபத்து நான்கு மூப்பர்களுடன் பெரிதாகிறது.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5:8, அந்தப் புஸ்தகத்தை அவர் வாங்கினபோது, அந்த நான்கு ஜீவன்களும், இருபத்துநான்கு மூப்பர்களும் தங்கள் தங்கள் சுரமண்டலங்களையும், பரிசுத்தவான்களுடைய ஜெபங்களாகிய தூபவர்க்கத்தால் நிறைந்த பொற்கலசங் களையும் பிடித்துக்கொண்டு, ஆட்டுக்குட்டியானவருக்குமுன்பாக வணக்கமாய் விழுந்து:

நான்கு ஜீவன்கள், இருபத்து நான்கு மூப்பர்கள் மற்றும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு வீணை, தூபவர்க்கம் நிறைந்த பொற் கலசங்கள்.

இப்போது எங்களிடம் இருபத்து எட்டு மற்றும் வீணை உள்ளது.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5:11, பின்னும் நான் பார்த்தபோது, சிங்காசனத்தையும் ஜீவன்களையும் மூப்பர்களையும் சூழ்ந்திருந்த அநேக தூதர்களுடைய சத்தத்தைக் கேட்டேன்; அவர்களுடைய இலக்கம் பதினாயிரம் பதினாயிரமாகவும், ஆயிரமாயிரமாகவுமிருந்தது.

கணக்கிட முடியாத தேவதூதர்கள்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5:13, அப்பொழுது, வானத்திலும் பூமியிலும் பூமியின் கீழுமிருக்கிற சிருஷ்டிகள் யாவும், சமுத்திரத்திலுள் எவைகளும், அவற்றுளடங்கிய வஸ்துக்கள் யாவும்: சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிறவருக்கும் ஆட்டுக்குட்டி யானவருக்கும் ஸ்தோத்திரமும் கனமும் மகிமையும் வல்லமையும் சதா காலங்களிலும் உண்டாவதாக என்று சொல்லக்கேட்டேன்.

எனவே, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4:8 - 5:14 இல் தொடங்கி ஐந்து துதி பாடல்கள் உள்ளன.

அதிகாரம் 4ல் துதியானது, படைப்பின் மீட்பை மையமாகக் கொண்டது.

அதிகாரம் 5 மனிதனை மீட்பதில் கவனம் செலுத்துகிறது.

படைப்பின் மீட்பு, ஒரு நேர்மறையான விஷயம், தெய்வீகமற்றவர்களின் அழிவு தேவைப்படுகிறது.

மனிதர்களின் மீட்பிற்கு தேவ பயமில்லாதவர்களின் அழிவு தேவைப்படுகிறது.

நாம் மீட்கப்பட்ட பூமியையும், மீட்கப்பட்ட மனித குலத்தையும் பெறப் போகிறோம். எனவே, தெய்வபக்தியற்றவர்கள் கையாளப்பட வேண்டும்.

நம் தேவனுக்கு நிகர் யாரும் இல்லை. தேவனின் கோபத்திற்காக அவரை ஆராதிக்க வேண்டும்.

அந்த ஆராதனை அறிக்கையில் மூன்று விஷயங்கள் உள்ளன.

அ)பரிசுத்தம்:

தேவனாகிய கர்த்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர்

தேவனின் பரிசுத்தம், ஏசாயா 6ஐ போன்று, "பரிசுத்தம், பரிசுத்தம், பரிசுத்தம்" போன்ற மூன்று முறை, ஒரு திரித்துவ குறிப்பு, ஒரே பண்பு மூன்று முறை திரும்ப திரும்ப குறிப்பிடப்படுகிறது.

தேவன் என்பது எல்லாவற்றின் கூட்டுத்தொகை, அதாவது பாவத்திலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது, எந்த வடிவத்திலும் தீமையிலிருந்து வேறுபட்டது. அவர் எந்தக் கலப்பினாலும் தீண்டப்படாமலோ அல்லது தீய பிழை அல்லது தவறான இருப்பிலிருந்தும் விடுபட்டவர்.

யாத்திராகமம் 15:11, கர்த்தாவே, தேவர்களில் உமக்கு ஒப்பானவர் யார்? பரிசுத்தத்தில் மகத்துவமுள்ளவரும், துதிகளில் பயப்படத்தக்கவரும், அற்புதங்களைச் செய்கிறவருமாகிய உமக்கு ஒப்பானவர் யார்?

சங்கீதம் 47:8, தேவன் ஜாதிகள்மேல் அரசாளுகிறார்: தேவன் தமது பரிசுத்த சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிறார்.

சங்கீதம் 27:4, கர்த்தரிடத்தில் ஒன்றை நான் கேட்டேன், அதையே நாடுவேன்; நான் கர்த்தருடைய மகிமையைப் பார்க்கும் படியாகவும், அவருடைய ஆலயத்தில் ஆராய்ச்சியெய்யும் படியாகவும், நான் என் ஜீவனுள்ள நாளெல்லாம் கர்த்தருடைய ஆலயத்தில் தங்கியிருப்பதையே நாடுவேன்.

பரிசுத்தம் என்பது தேவனின் அழகு. அது அவருடைய பிரகாசிக்கும் மகிமையும் மகத்துவமும் ஆகும்.

சங்கீதம் 111:9, அவர் தமது ஜனத்திற்கு மீட்பை அனுப்பி, தமது உடன்படிக்கையை நித்திய உடன்படிக்கையாகக் கட்டளையிட்டார்; அவருடைய நாமம் பரிசுத்தமும் பயங்கரமுமானது.

தேவனின் பரிசுத்தமானது பாவத்தின் மீதான அவரது கோபத்தை உள்ளடக்கியது.

1 சாமுவேல் 6:20, இந்தப் பரிசுத்தமான தேவனாகிய கர்த்தருக்கு முன்பாக நிற்கத்தக்கவன் யார்? பெட்டி நம்மிடத்திலிருந்து யாரிடத்துக்குப் போகும் என்று பெத்ஷிமேசின் மனுஷர் சொல்லி,

சங்கீதம் 89:7, தேவன் பரிசுத்தவான்களுடைய ஆலோசனைச் சபையில் மிகவும் பயப்படத்தக்கவர், தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கிற அனைவராலும் அஞ்சப்படத்தக்கவர்.

யோபு 13:11, அவருடைய மகத்துவம் உங்களைத் திடுக்கிடப் பண்ணாதோ? அவருடைய பயங்கரம் உங்களைப் பிடிக்கமாட்டாதோ?

ஏசாயா தனது சொந்த பாவத்தால் தாக்கப்பட்டார், மேலும் பயம் மிகவும் அதிகமாக இருந்தது, அவர் தன் மேல் ஒரு சாபத்தை உச்சரித்தார் மற்றும் அவர் அசுத்தமான உதடுகளை உடையவர் என்று கூறினார்.

ஆராதனை தேவனின் பரிசுத்தத்தை அங்கீகரிக்கிறது.

அவருடைய எல்லா தீர்ப்புகளும் அவருடைய பரிசுத்தத்தின் மீது முன்னறிவிக்கப்பட்டவை.

தேவன் முற்றிலும் பரிசுத்தமானவர் என்றால், அவர் எல்லா பாவங்களையும் நியாயந்தீர்க்க வேண்டும்.

ஆ) வல்லமை.

தேவதூதர்கள் அதை அங்கீகரிக்கிறார்கள், மேலும் அவர் சக்தி வாய்ந்தவர் என்பதையும், அதைச் செய்ய அவருக்கு வல்லமை இருக்கிறது என்பதையும் அவர்கள் அங்கீகரிக்கிறார்கள்.

தேவதூதர்களின் ஆராதனையாளர்களால் “சர்வ வல்லமையுள்ளவர்” என்று அழைக்கப்படுகிறார், இந்த வார்த்தையானது மேன்மையான அர்த்தத்தில் வெல்வதற்கும், வலிமையைப் பெறுவதற்கும் தொடர்புடையது.

தேவன் மிகவும் வல்லமை வாய்ந்தவர்.

தேவன் எல் ஷடாய்.

அவருடைய வல்லமைக்கு எதிராக யாரும் நிற்க முடியாது.

ஆதியாகமம் 17:1, ஆபிராம் தொண்ணூற்றொன்பது வயதானபோது, கர்த்தர் ஆபிராமுக்குத் தரிசனமாகி: நான் சர்வவல்லமையுள்ள தேவன்; நீ எனக்கு முன்பாக நடந்துகொண்டு உத்தமனாயிரு.

யோபு 9:19, பெலத்தைப் பார்த்தால், அவரே பெலத்தவர்; நியாயத்தைப் பார்த்தால், என் பட்சத்தில் சாட்சி சொல்லுகிறவன் யார்?

தானியேல் 4:35, பூமியின் குடிகள் எல்லாம் ஒன்றுமில்லையென்று எண்ணப்படுகிறார்கள்; அவர் தமது சித்தத்தின்படியே வானத்தின் சேனையையும் பூமியின் குடிகளையும் நடத்துகிறார், அவருடைய கையைத் தடுத்து, அவரை நோக்கி: என்ன செய்கிறீரென்று சொல்லத்தக்கவன் ஒருவனும் இல்லை என்றேன்.

படைப்பில் இறைவனின் வல்லமையைக் காணலாம்.

தேவனுடைய அற்புதங்களில் நாம் அதைக் காணலாம்.

அதை தேவனின் பாதுகாப்பில் நாம் காணலாம்.

அதை நாம் இரட்சிப்பில் காணலாம்.

ஆனால் அதை நியாயத்தீர்ப்பிலும் பார்க்க வேண்டும்.

அவருடைய பரிசுத்தம் எதைக் கோருகிறதோ அதைச் செய்ய தேவனுக்கு வல்லமை இருக்கிறது.

தேவன் சிறிதும் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை.

பரிபூரண பரிசுத்தம் கோருவதைச் செய்ய தேவனுக்கு எல்லா வல்லமையும் உள்ளது.

தேவன் எல்லாவற்றையும் கட்டுப்படுத்துகிறார்.

1 நாளாகமம் 29:11, கர்த்தாவே, மாட்சிமையும் வல்லமையும் மகிமையும் ஜெயமும் மகத்துவமும் உம்முடையவைகள்; வானத்திலும் பூமியிலும் உள்ளவைகளெல்லாம் உம்முடையவைகள்; கர்த்தாவே, ராஜ்யமும் உம்முடையது; தேவரீர் எல்லாருக்கும் தலைவராய் உயர்ந்திருக்கிறீர்.

படைக்கவும், மீட்கவும் மட்டுமல்ல, பாவத்தை அழிக்கவும் அவருக்கு வல்லமை இருக்கிறது என்பதற்கு நீங்கள் நன்றியுள்ளவர்களல்லவா.

உண்மையில் பாவத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் விதத்தில் நியாயந்தீர்க்கும் வல்லமை தேவனுக்கு உண்டு.

நாகூம் 1:6, அவருடைய கோபத்துக்கு முன்பாக நிற்பவன் யார்? அவருடைய உக்கிரகோபத்திலே தரிப்பவன் யார்? அவருடைய எரிச்சல் அக்கினியைப்போல

ஆனால் மறுபுறம், நீங்கள் அதைப் பற்றி நினைத்தால், அதற்கு நீங்கள் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும், இல்லையெனில் பாவம் அழிக்கப்படும் என்பதற்கு உங்களுக்கு எந்த உத்தரவாதமும் இல்லை.

பரிசுத்தம்,
வல்லமை, மற்றும்
நித்தியம்.

இ) நித்தியம்.

வசனம் 8, இருந்தவரும் இருக்கிறவரும் வருகிறவருமாகிய

நாம் அதிகாரம் 1 இல் இரண்டு முறை பார்த்தது போல், “என்றென்றும் இருக்கும் தேவன் “

சங்கீதம் 90:2, பர்வதங்கள் தோன்றுமுன்னும், நீர் பூமியையும் உலகத்தையும் உருவாக்குமுன்னும், நீரே அநாதியாய் என்றென்றைக்கும் தேவனாயிருக்கிறீர்.

சில உயிரினங்களுக்கு ஆரம்பம் இருந்தது மற்றும் இறுதி விலங்காக இருக்கும். சிலருக்கு ஆரம்பம் இருந்தது ஆனால் முடிவு இருக்காது, தேவதூதர்களும் மனிதர்களும் இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் ஆரம்பமும் முடிவும் இல்லாத ஒருவர் மட்டுமே தேவன்.

1 தீமோத்தேயு 1:17, நித்தியமும் அழிவில்லாமையும் அதரிசனமுமுள்ள ராஜனுமாய், தாம் ஒருவரே ஞானமுள்ள தேவனுமாயிருக்கிறவருக்கு, கனமும் மகிமையும் சதாகாலங்களிலும் உண்டாயிருப்பதாக. ஆமென்.

நித்திய ராஜா என்று தன்னை அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்.

அது ஏன் முக்கியமானது?

ஏனென்றால், அது என்றென்றும் என்றென்றும், அவர் தனது விருப்பத்தை நிலைநிறுத்துவார். விசுவாசிகளுக்குப் பெரிய ஆறுதல், அவர் நம்மை பரலோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்வார், அங்கே நம்மை என்றென்றும் வைத்திருப்பார்.

நம்பாதவர்களுக்கு இது பயமாக இருக்கிறது, ஏனென்றால் அவர் அவர்களை நரகத்திற்கு அனுப்புவார்!

தேவன் தம்முடைய நித்திய வாழ்வின் மூலம் அவர்களின் நித்திய அழிவுக்கு உத்தரவாதம் அளிப்பார்.

தேவன் நித்தியமானவர், நரகமும் நித்தியமானது.

தேவன் வாழும் வரை, இழிந்தவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 14:11, அவர்களுடைய வாழையின் புகை சதாகாலங்களிலும் எழும்பும்; மிருகத்தையும் அதின் சொரூபத்தையும் வணங்குகிறவர்களுக்கும், அதினுடைய நாமத்தின் முத்திரையைத் தரித்துக்கொள்ளுகிற எவனுக்கும் இரவும் பகலும் இளைப்பாறுதலிராது.

அவருடைய பரிசுத்தத்திற்காகவும், அவருடைய வல்லமைக்காகவும், அவருடைய நித்தியத்திற்காகவும் நாம் தேவனை ஆரதிக்கிறோம் - பரிசுத்த கோபம், வல்லமை வாய்ந்த தீர்ப்பு, நித்திய தண்டனை. அது வேறு எந்த வாய்ப்பையும் விடாது, ஆனால் தேவன் சரியானதைச் செய்வார், அதை என்றென்றும் நிலைநிறுத்துவார்.

வசனம் 9, மேலும், சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்து, சதாகாலங்களிலும் உயிரோடிருக்கிறவருக்கு அந்த ஜீவன்கள், மகிமையையும் கனத்தையும் ஸ்தோத்திரத்தையும் செலுத்தும்போது,

அவருடைய நித்திய இருப்பு, நித்திய பரிசுத்தம், நித்திய வல்லமை, நித்திய இறையாண்மை ஆகியவற்றிற்காக அவர்கள் அவருக்கு நன்றி செலுத்துகிறார்கள். அதுவே தேவதூதர்களின் ஆராதனை.

வசனம் 10, இருபத்துநான்கு மூப்பர்களும் சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிறவருக்கு முன்பாக வணக்கமாய் விழுந்து, சதாகாலங்களிலும் உயிரோடிருக்கிற வரைத் தொழுது கொண்டு, தங்கள் கிரீடங்களைச் சிங்காசனத்திற்குமுன்பாக வைத்து:

நித்திய ஆசீர்வாதம் மற்றும் நித்திய தண்டனையின் யதார்த்தத்திற்கு மிகவும் முக்கியமானது, அவர் என்றென்றும் வாழ்கிறார் என்பது பற்றிய தொடர்ச்சியான குறிப்பு.

இருபத்து-நான்கு மூப்பர்கள் "தங்கள் கிரீடங்களை சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக வைத்தார்கள்." இது விசுவாசிகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்பதற்கான மற்றொரு அறிகுறியாகும், ஏனென்றால் விசுவாசிகளுக்கு மட்டுமே கிரீடங்கள் வாக்குறுதியளிக்கப்படுகின்றன.

பரிசு பெற்ற பரிசுத்தவான்கள் தங்கள் வெகுமதியைப் பார்க்கிறார்கள், ஒரே ஒரு பதில் மட்டுமே உள்ளது, அது பரிசுத்தமான, வல்லமை வாய்ந்த, நித்தியமானவரின் பாதத்தில் வைப்பதாகும். தங்களுடைய பெருமையைப் பற்றி யோசிக்கவில்லை. தங்களைப் பற்றிய கவலை இல்லை.

சரியான, பரிசுத்தமான மரியாதை.

ஆழ்ந்த, இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட நன்றியுணர்வு அனைத்து வணக்கங்களையும், எல்லா புகழையும் தேவன் மீது குவிக்கிறது.

அவர்கள் கொடுக்க வேண்டியது கிரீடங்கள் மட்டுமே.

அவர்கள் உடனடியாக அவருடைய சிங்காசனத்தின் முன் தங்கள் கிரீடங்களை எறிந்துவிட்டு, அவர்கள் ஆராதனையாளர்களின் சொற்பொழிவுகளில் இணைகிறார்கள்.

வசனம் 11, கர்த்தாவே, தேவரீர், மகிமையையும் கனத்தையும் வல்லமையையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறதற்குப் பாத்திரராயிருக்கிறீர், நீரே சகலத்தையும் சிருஷ்டித்தீர், உம்முடைய சித்தத்தினாலே அவைகள் உண்டாயிருக்கிறவைகளும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவை களுமாயிருக்கிறது என்றார்கள்.

படைப்பில் கவனம் ஏன்?

அனைத்தும் தேவனுக்கே உரியது என்ற இறுதி அங்கீகாரமாக.

தேவன் நியாயத்தீர்ப்பில் செய்கிறதைச் செய்வதன் மூலம் எல்லை மீறவில்லை, அது அவருடைய படைப்பு.

தீர்ப்புக்காக தேவனை வணங்குதல். இது போன்ற ஒரு அரிய உண்மை தெரிகிறது. ஆனால் அதைச் செய்வதில், நீங்கள் தேவனின் பரிசுத்தத்திற்காகவும் அவருடைய வல்லமைக்காகவும் அவருடைய நித்தியத்திற்காகவும் அவரை ஆராதிக்கிறீர்கள்.

என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும் இரட்சிப்பின் மகிமைக்காக நாம் தேவனை ஆராதிக்கிறோம். நாம் பரலோகத்தின் காட்சியையும், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தின் முடிவையும் ஆராயும்போது, இறுதியான புதிய வானத்திலும் புதிய பூமியிலும் எந்த பாவமும் இல்லை, தீமையும் இல்லை, அது என்றென்றும் மறைந்துவிட்டதைக் காண்கிறோம்.

இதற்கு நமது எதிர்வினை என்னவாக இருக்க வேண்டும்?

எசேக்கியேல் தேவனை அவருடைய மகிமையில் கண்டபோது, அவர் பயந்து முகங்குப்புற விழுந்தார். ஏசாயா பயந்து குனிந்தான்.

யோவான் அந்த முதல் தரிசனத்தில், அதிகாரம் 1ல் இறந்த மனிதனைப் போல விழுந்தான்.

பவுல் பேசாமல் இருந்தான்.

ஆனால் அது நம்முடைய நிரந்தர நிலை அல்ல.

நமது நிரந்தர நிலை என்ன?

பயம் அல்ல ஆராதனை.

ஆராதனையில் அவர் முன் விழுந்து நொறுங்கி உடைந்து, நமது பாவத்தையும் நமது தகுதியின்மையையும் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

ஆனால் விரைவில் நீங்கள் எழுந்து அவருடைய தகுதியைப் பற்றி பேச வேண்டும்.

இதையே நாம் பரிசுத்த தூதர்களுடன் என்றென்றும் செய்வோம்.

இதுவே முதல் துதிப்பாடல்.

அடுத்த அதிகாரத்தில் இன்னும் நான்கு.